

Dosar nr. 2
Operator de date cu caracter personal nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
SENTINȚA Nr.
Sedința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în Com. [REDACTAT], Sat [REDACTAT], nr. [REDACTAT], jud. Vâlcea, în contradictoriu cu părâta AGENTIA NATIONALA DE ADIMINISTRARE FISCALA DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în [REDACTAT] str. General Magheru, nr. 17, jud. Vâlcea.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în sedința publică din data de [REDACTAT] fiind consemnate în încheierea de sedință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a fi depuse concluzii scrise din partea părților a amânat pronunțarea pentru astăzi.

INSTANȚA

Deliberând constată următoarele:

S-a înregistrat pe rolul Tribunalului Vâlcea – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal sub nr. [REDACTAT] cererea formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL, în contradictoriu cu părâta AGENTIA NATIONALA DE ADIMINISTRARE FISCALA DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va procura să se dispună anularea deciziei nr. [REDACTAT], obligând organul emitor să emită o nouă decizie pentru rambursarea diferenței de TVA în sumă de [REDACTAT] lei.

În motivare reclamanta arată că în vederea înființării firmei și a desfășurării activității a preluat prin contract de comodat imobilul situat în Sat [REDACTAT], Comuna [REDACTAT] jud. Vâlcea locație unde a fost și înregistrat sediul social al firmei, iar pentru aducerea imobilului la standardele de funcționare specifice unei pensiuni pe parcursul anului [REDACTAT] societatea a efectuat lucrări de modernizare și reabilitare termică a spațiului, care nu au necesitat autorizație de construire, lucrări ce au fost finalizate în luna decembrie a anului 2009.

Se arată de către reclamantă că toate materialele și lucrările efectuate au fost în sarcina societății conform prevederilor art. 6 din contractul de comodat;

contravalorearea materialelor și a lucrărilor au fost înregistrate contabil ca investiție efectuată la mijloace fixe luate în chirie, în baza documentelor de achiziție, urmând să fie amortizate pe o perioadă de 10 ani, conform Procesului verbal nr. 5.

Reclamanta precizează că după terminarea lucrărilor de investiții societatea a început să își desfășoare activitatea de cazare, realizând venituri, în luna iunie, în sumă de 1000 lei.

Se mai arată de către reclamantă că în urma depunerii decontului de TVA cu opțiunea de rambursare, organele de inspecție fiscală au emis un prim raport de inspecție fiscală nr. 1/2010 și decizia de impunere nr. 2/2010, prin care s-a respins la plată suma de 1000 lei din 1000 lei cât era în decont fără a preciza cu claritate motivele respingerii.

Împotriva actelor administrativ fiscale reclamanta a formulat contestație pe care a înregistrat-o la sediul DGFP Vâlcea sub nr. 1/2010, în urma căreia a fost emisă decizia de impunere nr. 3/2010, prin care au fost desființate atât decizia nr. 2/2010, cât și raportul de inspecție fiscală nr. 1/2010.

În urma acestei decizii, arată reclamanta, organele de control au întocmit un nou raport de inspecție fiscală nr. 1/2010, în care s-au preluat consemnările din vechiul raport, cu deosebirea că organul fiscal a structurat categoriile de lucrări din care provine TVA, în urma căruia DGFP Vâlcea a emis decizia de impunere nr. 4/2010, prin care a fost, din nou, respinsă la plată suma de 1000 lei, aspect ce a condus societatea la depunerea unei noi contestații ce a fost înregistrată sub nr. 1/2010, ce a fost respinsă de ANAF – DGFP Vâlcea prin decizia nr. 5/2010, cu mențiunea că este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, aceasta putând fi contestată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni.

Societatea reclamantă, precizează că dreptul de deducere al TVA este reglementat de prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, iar operațiunile taxabile din punctul de vedere al TVA sunt reglementate de prevederile art. 126 din același act normativ, care prevăd că orice companie care desfășoară activități economice cu caracter continuu are dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor dacă aceste achiziții sunt efectuate în scopul realizării de operațiuni impozabile din punctul de vedere al TVA.

De asemenea, reclamanta arată că potrivit legislației fiscale în materie de TVA orice persoană impozabilă are dreptul să-și deducă TVA aferentă investițiilor efectuate asupra unui bun imobil indiferent de modul de dobândire a bunului imobil atât timp cât investițiile au fost făcute în scopul realizării de operațiuni impozabile.

Totodată reclamanta arată că dreptul de deducere al TVA se stabilește numai în funcție de prevederile Titlului VI – TVA din Codul fiscal, prevederile oricărora alte legi fiind irelevante, astfel că toate motivele invocate de organul fiscal în Decizia nr. 5/2010 (Codul civil, Legea nr. 50/1991, OMFP nr. 1752/2005) nu au relevanță în prezenta speță.

În final, reclamanta arată că motivele de respingere invocate de organul fiscal în decizia contestată sunt nefondate sens în care solicită anularea respectivei decizii.

Cererea a fost legal timbrată.

La cerere reclamanta a atașat contractul de comodat, deciziile emise de organele fiscale precum și rapoartele de inspecție fiscală întocmite de acestea, facturi prin care au fost achiziționate materialele ce au fost folosite în reabilitarea termică a imobilului, etc.

Prin întâmpinarea depusă pârâta AGENTIA NATIONALA DE ADIMINISTRARE FISCALA DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Se arată de către pârâta că în urma verificărilor efectuate de organele fiscale s-a concluzionat că investițiile respective au fost cuprinse în Memoriul tehnic general al imobilului, cu destinația locuință, precum și în Autorizația de construire nr. , nefiind aduse modificări datelor înscrise în acestea.

Totodată pârâta precizează că societatea reclamantă nu poate beneficia de dreptul de deducere al TVA, deoarece operațiunile efectuate nu sunt în folosul operațiunilor taxabile iar imobilul trebuia pus în stare de funcțiune la dispoziția societății prin contractul de comodat.

Pârâta precizează că reclamanta nu este autorizată să execute lucrări de modernizare și reabilitare termică deoarece nu deține în patrimoniul său imobilul respectiv, reținând totodată că autorizațiile de construcție se emite la solicitarea deținătorului titlului de proprietate asupra construcției.

De asemenea, pârâta arată că proprietar al imobilului este persoana fizică , aceasta fiind și beneficiara investițiilor efectuate, nu societatea reclamantă, în contractul de comodat încheiat între proprietar – persoană fizică și societatea reclamantă nefiind menționată modalitatea de recuperare a investițiilor (în perioada derulării contractului de comodat, sau la încetarea acestuia).

Având în vedere că imobilul din face obiectul contractului de comodat nefiind deținut de societatea reclamantă, acesta nu poate fi recunoscut ca activ corporal deținut de reclamantă.

În concluzie, pârâta menționează că TVA se regăsește în facturile de achiziție a bunurilor și serviciilor folosite la realizarea amenajărilor interioare și exterioare a imobilului care este proprietatea unei persoane fizice, astfel că reclamanta nu avea posibilitatea să-și exerce dreptul de deducere a acestei taxe.

Instanța de judecată analizând actele și lucrările dosarului reține următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. s-a stabilit o diferență de TVA de lei pe care reclamanta a solicitat-o să-i fie restituită potrivit evidenței contabile a societății.

Împotriva acestor acte fiscale a formulat contestație reclamanta solicitând rambursarea sumei de lei, respinsă prin Decizia nr. emisă de pârâta.

În esență, organul fiscal a reținut că reclamanta nu are drept de deducere a TVA întrucât cheltuielile efectuate nu reprezintă un activ corporal deținut de reclamantă.

Statuarea organelor fiscale este greșită în raport de prevederile Codului fiscal care reglementează TVA, considerentele deciziei contestate vizând împrejurări ce țin de fenomenul economic, în spătă, și care nu sunt esențiale în materia dreptului de deducere a TVA.

Astfel, societatea reclamantă s-a înființat în anul 2009 având ca obiect principal de activitate „Alte servicii de cazare” fiind înregistrată în scopuri de TVA încă de la înființare.

În baza contractului de comodat nr. din societatea a preluat în folosință teren și construcție în vederea desfășurării activităților prevăzute în obiectul de activitate.

Potrivit contractului (obligațiile comodantului) acesta s-a obligat să suporte toate costurile cu eventualele modernizări sau modificări necesare în desfășurarea activității sale.

De fapt, această obligație este prevăzută și de art. 1569 Cod civil.

Pentru desfășurarea activităților de cazare reclamanta a efectuat cheltuieli de modernizare la imobil pentru care nu era necesară obținerea autorizației de construire pe care le-a înregistrat în contabilitate ca investiție la mijloace fixe luate cu chirie pe bază de documente justificative.

După finalizarea lucrărilor de modernizare în data de 30.06.2010 a început să desfășoare activități de cazare realizând venituri, întocmind decontul de TVA cu opțiunea de rambursare a TVA.

Art. 145 Cod fiscal prevede la alin. 1 că dreptul de deducere ia naștere în momentul eligibilității taxei iar alin. 2 lit. a prevede că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Reclamanta este persoană impozabilă cheltuielile de modernizare potrivit contractului de comodat fiind efectuate în vederea efectuării de servicii de turism care sunt operațiuni taxabile în sensul art. 129 cod fiscal.

Nu are relevanță sub aspectul deductibilității modalitatea de înregistrare în contestație a achizițiilor ca investiții în curs de execuție sau cheltuieli, pentru că și într-un caz și în celălalt dreptul de deducere nu este afectat ci numai modalitatea de recuperare a cheltuielilor, prin includerea în costurile efective.

Față de toate acestea se va admite acțiunea, se va dispune anularea deciziei contestate și va fi obligată părâta să emită o decizie de rambursare a sumei de lei TVA.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în Com. nr. jud. Vâlcea, în contradictoriu cu părâta AGENTIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, jud. Vâlcea.

Dispune anularea deciziei nr. emisă de pârâta AGENTIA NATIONALA DE ADIMINISTRARE FISCALA DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELORT PUBLICE.

Obligă pârâta AGENTIA NATIONALA DE ADIMINISTRARE FISCALA DIN CADRUL DIRECTIEI GENERALE A FINANTELORT PUBLICE să emită o decizie de rambursare a sumei de lei TVA.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică de la , la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,

Grefier,

Red.

Tehn.

ROMÂNIA - Ministerul Justiției**Justiția în folosul cetățenilor****Curtea de apel PITEȘTI****ARGEŞ****Dosare**

Informații detaliate despre dosar

Număr unic dosar:**Înregistrat în data de:****Obiect dosar:**

contestație act administrativ fiscal

Materia juridică:

Contencios administrativ și fiscal

Stadiu procesual:

Recurs

I : i: SC : URL : Intimat DIRECTIEI GENERALE A FINANTELORT PUBLICE- A.N.A.F. : Recurent**CĂI DE ATAC:****Tip acțiune****Data declarare****Cine declara**

Recurs

DIRECTIEI GENERALE A FINANTELORT
PUBLICE- A.N.A.F.**Pagina 1****TERMENE DE JUDECATĂ:****Data****Detalii**▼
11 fără casare

Solutie: Admite recursul. Modifică sentința iar pe fond respinge contestația. Irevocabilă.

Pagina 1**Ultima actualizare:**

Data ultimei actualizări: 11